

Iz življenja in sveta

Usoda grönlandske odprave

V jeseni se vrnejo domov člani Wegenerjeve ekspedije — Iskanje Eskima Rasmusa in izginolih dnevnikov

V jeseni se vrnejo z Grönlanda preostali člani nemške ekspedije, ki jo je v to deželo povedel ponesrečeni prof. Wegener. Dr. Löwy, član odprave, je poslal v Kodanj brezlično brzojavko, iz katere je razvidno, kako težko so priprave za ta povratek.

»Posebno težko je vprašanje transporta,« pravi dr. Löwy. »Blaga (živila, konji itd.), ki ga je pripeljal danek: parnik »Hans Egede« kot prva ladja, ki je obiskala le to zapadno grönlandsko obalo, nismo mogli spraviti do ledenega roba fjorda Umanak. Led je namreč se debelejši nego lani in pred koncem julija ne moremo pričeti s prevažanjem po celinskem ledovju. Potem bomo opremili takoj nosilne kolone z malimi islandskimi konji, ki jih pričakujemo.

Grönlandci niso vztrajni nosači in jih je

treba čisto zamenjati. Poleg tega je v avgustu v bližini Zapadne postaje igličast led, ki škoduje nogam pesov. Prevoza s konji pa s pomočjo našega izkušenega Islandca Jona ne bo težko izvršiti. Konji bodo olajšali odpravo orodja i. dr. po celinskem ledu. Vreme je ta čas trajno lepo, temperatura se giblje med 25 stopinjami toplote in 3 stopinjami mraza.

Znanstveno delo je v polnem teku. 31. maja so se odpravili dr. Sorge, dr. Weiken in Yöik z dvema grönlandcema, 5 sanmi in 50 psi proti depolu, ki je oddaljen 200 km od ledenega roba. Medpotoma bodo trigonometrično merili višino celinskega ledu. Istočasno bodo iskali dnevnike prof. Wegenerja in truplo Grönlandca Rasmusa. Po vsej priliki bodo 5 tednov na poti.

Trgovina z maskami proti plinu

V Angliji, Nemčiji in Rusiji so upeljali trgovine z maskami proti plinu. Kakor poročajo, so se preskrbeli že mnogi bojazljivi z maskami za bodočo veliko vojno, ki je pa upajmo — še dolgo ne bo

Milijonska posmrtna zapuščina v omari

Osveta užaljene neveste, ki je živela 40 let v najskromnejših razmerah, po smrti pa so v njeni omarji odkrili ogromno denarja

Istorijo, ki spominja na tisti čas, ko so stare mamice hranile zlate zaklade v nogavicah, poročajo iz Stockholma:

V nekem švedskem pristaniškem mestu je pred desetletji živel meščanska nevesta, ki jo je zasnubil ženin plave krvi. Toda veliko je bilo njegovega razočaranja, ko je slišal, da nevesta ne bo imela toliko dote, kakor je pričakoval. Zato se je razmerje med obema ohladilo in sta se razšla.

Nevesti, ki je hotela s podatki o svojem premoženju preizkusiti značaj svojega ženina, se je zaradi tega tako pristudila svet, da je začela mrziti vse ljudi. Umaknila se je docela v samoto, čeprav je poprej zavzemala odlično mesto v družbi. Ker je bila sirota in je svoje premoženje sama upravljala, je z njim lahko poljubno razpolagala. Odpovedala je stanovanju, prodala hišo, pohištvo, celo obleke. Tudi iz bank je dvignila ves svoj denar. Najela je skromno sobico, ki ji je služila bkrati za kuhinjo. V stanovanje ni pustila

la nikogar. Celo perilo je prala in šivala sama.

Ker so teginili iz denarnih zavodov vsi njeni pribitki in vrednostni papirji, so ljudje začeli verjeti, da je popolnoma obubožala. Celo znanci so polagoma dobili ta vtis. Tako so minila štiri desetletja. Dobri ljudje so ji večkrat ponudili pomoč misleč, da živi v stiski in bedi. Toda samotarka je vedno odklonila njih ponudbo. Po štiridesetletnem življenju v najskromnejših razmerah je samotarka umrla. Prišla je komisija in zapečatila stanovanje. Ko so čez nekaj tednov odprli edino omaro za obleko, pa so se člani komisije neizmerno začudili. Našli so namreč v njej za dva milijona švedskih kron bankovcev. Vzroka, čemu je užaljena samotarka hranila ves denar doma in ga ni zaupala nikomur, še danes ne vedo. Najbrže se je hotela prevarana nevesta na ta način osvetiti nevaležnemu ženinu in pokazati ljudem, da ji ni prav nič do njih.

Konec dveh prastarih dreves

V zadnjem času sta padli dve drevesi, ki sta časovno preživeli marsikaterega glavnega moža na evropskem kontinentu. Lani v novembru je vihar podrl največjo in najlepšo jelko v Vogezih, znano pod imenom »kraljica gozda« v St. Dieu. Visoka je bila 55 m. Šele zdaj so jo posekali in odpeljali na žago, kjer so jo zrezali za deske. Njeno deblo je bilo tako obsežno, da so ga štirje možje jedva objeli z rokami. Na žagi so za spomin na orjaško »kraljico gozda« izrezali iz srca drevesnega debla 20 cm debelo desko, ki jo hočejo ohraniti za spomin na jelko, ki ji še dolgo ne bo para v Vogezih.

Tik stopnjača cerkve »Maria in ara coeli« v Rimu so spomladni viharji podrli prastaro orjaško pinijo. Drevo je raslo nad tisoč let in je bilo priča davne rimske zgodovine.

Chopinove svečanosti na Mallorci

Na Balearskem otoku Mallorci se vsižo sedaj velike svečanosti na čast poljskemu skladatelju Chopinu. Odnosaji komponista do Mallorce obstoje v dejstvu, da se je Chopin l. 1838. mudil v tem kraju, kjer je bival s pisateljico George Sandovo v nekem samostanu. Bivanje v mestecu Soller je bilo za Chopina izredno plodovito. Tukaj je zložil veliko število svojih nesmrtnih »Preludijev«.

Samostanska celica, v kateri je živel Chopin na Mallorci, je kajpada predmet živahnega zanimanja skladateljevih častilcev, ki romajo v Soller z največjim spoštovanjem. Svečanosti je organizirala mednarodna družba za Chopinov kult. Glasbene produkcije obsegajo samo poljsko in špansko muziko. Na programu svečanosti so tudi dela, ki se tukaj prvič izvajajo.

Letošnja poletna moda

Štirje elegantni vzorci, ki so jih fotografi posneli na zadnji konjski dirki v Long-champsu pri Parizu.

Težka nesreča rumunskega letalca

Rumunski letalski kapetan Cristescu se je v nedeljo v bližini Clujja težko ponesrečil. Letalo, s katerim se je vozil v zraku, je pri spuščanju na zemljo zadelo ob zid in se popolnoma razbilo. Letalca so težko ranjenega potegnili izpod razvalin.

Cristescu je bil tisti mož, ki je pred letom dni, ko je pripeljal francoski pilot Lalouette kralja Karla v domovino, prevzel vladarja v svoje letalo in z njim priletel v Cluj.

Tragična je posebno okoliščina, da se je Cristescu ponesrečil na povratku iz Bukareste, kjer je bil na zajtrku, katerega je bil priredil kralj Karol za spomin na prvo obletnico svojega povratka v Rumunijo. Na zakusko so bili pozvani vsi, ki so sodelovali pri njegovi vrnitvi v domovino. Iz Bukareste se je Cristescu vračal v Cluj, kjer ga je doletela usodna katastrofa.

Turistovske nesreče v Franciji

V bližini Grenoble se je primerilo zadnje dni več težkih nesreč. Na hribu Belle, donne sta padla v ledeniško razpoko neki inženjer in poljska dijakinja Hanka Arzt. V globini 300 m sta oba obležala mrtva. Skoro istočasno se je v ledniškem masivu Belledonne spodrsnilo neki mladici deklici, ki ni bila privezana z vrvo. Nesrečnico so pokopale snežne mase. Neki hrabrovec, ki je skušal prestrašiti padec, je sam tako nesrečno padel, da se je smrtnonevarno poškodoval na glavi.

Zločini zastrupljevalca z arzenikom

Zobni zdravnik dr. Laget ni zavdal samo svojima ženama in skušal zastrupiti sestro, ampak ima na vesti še druge tri člane svoje rodbine

Malokatera obravnava zadnjih let je dr. žala francosko občinstvo v takšni napetosti kakor proces proti beziškemu zobnemu zdravniku dr. Lagetu, ki se zagovarja te dni pred porotnim sodiščem v Montpellieru. Ljudje oblegajo sodno dvorano v množicah. Nič čudnega. Saj se že dolgo ni slišalo o takšnih predrznostih, kakor jih očita obtožnica dr. Lagetu.

Navzlic temu pa ima sodišče z obtožencem težko delo. Dr. Laget slej ko prej zanikuje sleherni krivdo in zatrjuje, da je nedolžen.

Življenje dr. Lageta je polno tajinstvenosti. Obtožnica mu očita, da je hotel zavdati svoji sestri Mariji Luizi in da je umoril svoji dve ženi, sestri Sarah in Suzano Alexandre. Toda grehov, ki obremenjujejo dr. Lageta, je menda še več. Javno mnenje pravi, da je zakrivil tudi smrt svojega očeta, ki je bil po poklicu zdravnik, svoje mlajše sestre Julije in svoje tete Pitoiset. Če prav mu glede poslednjih treh oseb ne morejo dokazati krivde, ni dvoma, da so vse navedene osebe umrle v prav nenavadnih okoliščinah.

Laget je bil edini sin svojih staršev, ki so ga od mladih nog razvajali in ga vzgajali v trmastega, svojeglavega otroka. Nobene želje mu niso odrekli. Oče in mati sta ga imela za izredno nadarjenega in sta mu v vsem popuščala.

Značilno je dalje to, da je v življenju dr. Lageta igral veliko vlogo denar. Lagetov oče ni bil imovit človek, a imel je nekaj gotovine. Ko je na svoja stara leta opustil prakso in odšel v sanatorij, ga je sin večkrat obiskal. Ob neki takšni priliki je stari Laget zahteval račun o rodbinskem premoženju. Kako sta opravila s sinom, ni znano. Dejstvo je, da je stari Laget kmalu po tistem obisku umrl. Smrt je nastopila tako hitro, da se je to zdelo čudno posebno materi. Baje ga je nekoč vprašala, kako da je oče tako naglo preminul. Dr. Laget se je tako razburil, da se mu ni mati nikoli več upala postaviti to vprašanje.

Kmalu po očetovi smrti se je dr. Laget oženil z bogato Sarah Alexandro, ki je bila po rojstvu židinja. Njegova rodbina se je uprla tej zvezi, toda Laget je gledal samo na denar in ni odstopil. Sarah

prímešal tekočini arzenika, ki je iztavl vedno hujše učinke.

Ceprav je bil dr. Laget do svoje aretacije ljubljene žensk in so z njim simpatizirali vsi, ki so ga poznali, se je sedaj

Dr. Laget in njegovi dve ženi. Zgoraj: Sarah, spodaj Suzana

obrnilo proti njemu vse javno mnenje. Nenadoma se kaže njegov »eladek« značaj v drugi luči. Bajka o mirnem, molčečem, dobrosrčnem študentu, ki je presedel ob knjigi vse noči, je razdrta. Tudi njegov ugled izza svetovne vojne je padel. Bil je namreč ranjen in odlikovan z redom Častne legije in z Vojnim križem. Na to dvoje je obtoženec posebno mnogo držal in upal, da bo prevaril tudi poroto, pa mu ni uspelo. Njegovo stereotipno zankovanje krivde ga ne more več rešiti. Čeprav

Dr. Laget na zatožni klopi. Pred njim njegova braniteljca Merlat in Clement. V ozadju Mancaux, vodja porotnega sodišča.

je privedla s seboj v hišo tudi svojo tedaj dvanašletno sestro Suzano.

Sedem let sta živila Laget in Sarah v skupnem zakonu. Imela sta dva otroka, in v tem času je Laget svojo ženo bridko razočaral. Ne le, da je zapravljajal njen denar, vdal se je tudi ljubezni drugih žensk brez mere. Vse to je pripravilo njegovo ženo do sklepa, da se da ločiti od njega. Tedaj pa je nenadoma zbolela in umrla. Dr. Laget je izjavil, da je imela hrip. Dva zdravnika, ki sta pregledala mrliča, sta podpisala smrtni list kakor ga jima je predložil vdovec, ki jima je natvezil, da je ženo zadela srčna kap.

Ob smrti Sarah je bilo Suzani, mlajši sestri pokojnice, devetnajst let. Laget je bil z njo vselej vljuden in potrpečljiv. Ko je hodila v šolo, ji je popravljajal naloge in prinášal domov slaščice. Ni čudno, da se je mlada svakinja zaljubila v Lageta, ki ni dolgo čakal, da ji je napravil ponudbo za možitev, ki jo je Suzana brez pridržka sprejela. Da bo denarna pridobitev večja, je dal Laget zavovati svojo drugo ženo za večjo vsoto.

Tudi ta zakon ni bil srečen. Suzana je bila še občutljivejša nego njena sestra in je strašno trpela zaradi ljubosumja. Laget pa se je čedalje bolj vdal ne le v kvartan in ženskam, ampak tudi plačal. V tem za Suzano obupnem času je umrla Lagetova mlajša sestra. Postal je žrtve splava ko jo je zdravil — njen brat.

Kmalu zatem je umrla tudi bogata Lagetova teta Pitoiset, ki se je takisto zapušla nečakovi zdravniški veščini. Vendar ni kljub vsem tem smrtnim slučajem še nihče mislil na zločinstva. Šele smrt Suzane Laget je vrgla senčo suma na moža. Ljudje so vedeli, da sta se z možem čisto pripravila in da mu je žena grozila z ločitvijo. Napadle pa so jo bolečine v želodcu — in bilo je po njej. Laget je izjavil, da je umrla zaradi velike anemije. Pri pogrebu Suzane je jokaj kakor otrok. Njegova tašča, ki se je bila pripeljala iz Pariza, ga je tešila, ne da bi ga mogla potolažiti. S tem obnašanjem je zabrisal sum svoje krivde in v oči ljudi je zopet postal nedolžen.

Ko je bila tudi smrt njegove druge žene nekoliko pozabljena, se je lotil zadnje ovire, ki je stala na potu do denarja. Iztegnil je zločinski roko po Mariji Luizi. Ta ga je imela v oblasti zaradi dedščine po pokojni teti. Dr. Laget je sklenil, da odstrani tudi njo. Pri tem pa se je zaplet v lastno mrežo. »Lečile« jo je z arzenikom. Zdravnik dr. Roulland, ki je dal Marijo Luizo prepeljati z doma v bolnico, pa je ugotovil, da je bila žrtve zastrupljena.

Sodišče ima torej v rokah neizpodbitne dokaze, da je Laget hotel zavdati svoji sestri. Dokler je ležala Marija Luiza doma, ji je kuhala hladilno piščajo mati. Čim pa je mati odšla iz sobe, je vzel Laget steklenico in se odstranil ter se čez nekaj časa zopet vrnil. V tem času je

Piccardove šale

Prof. Piccard, ki je prošenil svet s svojim drznim poletom v stratosfero, je bil že v dijaških letih znan kot ljubitelj prosočnej — na račun drugih. Tako si je dal nekega dne v Curihi ostrčiti lase, ko je odhajal, pa je velel, da pride drugega dne ob isti uri zopet, češ da mu lase neverjetno hitro rasejo. Brivec je samo neverno skomignil z rameni.

Mož pa se je naslednjega dne prav pošteno začudil, ko se je ob dogovorjeni uri Piccard v resnici pojavil, pa še s prav dolgimi lasmi. Mojster se je sam prepračal, da gre za prave lase, ne morda za kakšno lasuljo. Ostrčile je svojega klijenta in je potem vsakemu novemu gostu pripovedoval čudno zgodbo. Še časniki so poročali o njej. Pozneje seveda je prišlo na dan, da ni bil poznejši profesor Piccard sam, ki je drugi dan prišel v brivnico, temveč njegov brat-dvojček, ki mu je podoben v vseh ozirih kakor jajce jajcu. Ta brat je sedaj zdravnik v Kaliforniji.

Čitajte ilustrovano revijo »ŽIVLJENJE IN SVET«

Vsak dan ena

»Moja žena se prav nič ne boji bodočnosti, je namreč sangvinka, to vam lahko zaupam.«

»Kaj pravite! Pa se ji prav nič ne pozna, saj govori kakor rojena Slovenka.«

Obmejna straža pozdravlja tihotapce

Ze teden dni se smeje Amerika originalni prevarti, ki so jo izvršili iznajdljivi tihotapci. Med drugimi stvarmi je v Zedinjene države prepovedano uvažati tudi srečke na angleške konjske dirke in posledica te prepovedi je, da služijo tihotapci ogromne vsote baš s temi srečkami. Najspretnejši med tihotapci te stroke je neki Kanadec, mister Hip Zangwill, in ta jo je ameriškim oblastim pred kratkim imenitno zagodel.

Še ni dolgo tega, kar so ga cariniki Zedinjenih držav lovili na poti čez Michigansko jezero v Zedinjene države in takrat je moral pometati za 50.000 dolarjev srečk v vodo, da se je rešil zasledovalcev. A ni se dal poboljšati.

Nekega dne se je pojavil ob ameriški državni meji na kanadski strani pompoznen pogrebni spreved. Štirje gentlemani so nosili pozlačeno kredo. Obmejna straža je menila, da gre za pogreb ameriškega državljanca, ki je umrl na kanadskih tleh in si je želel počivati v domači zemlji. Pustila je spreved brez nadaljnega napreja in vojaški so celo po vseh predpisih prezentirali puške. Tako je prišla pozlačena kresta s svojo vsebino — za milijon dolarjev srečk! — nemoteno v Zedinjene države in mister Jamswill, organizator tega podviga, je vtaknil ogromen dobiček v svoj žep. Zalutajoči ostali pa so sedaj ameriški cariniki organi in čimboli žalujejo, tem bolj se jim lastni rojaki smejejo.

Politična darila v Aziji

Svetovni listi poročajo o nenavadni izmenjavi diplomatskih daril med Kitajsko in Nepalom. Ta divja gorska dežela je morala od l. 1792 do 1908, torej ekoli 116 let poslati Kitajski darila. Pozneje so se razmere spremenile in obrnile, v zadnjem času pa je zopet vrel čankajsek iz Nepala tigrove kože. Buddha iz gorskega kristala, dva leva iz bron ter dve nepalski ceremonijalni obleki.

Mož, ki je razbil letno 100.000 kroznikov

Na svojem posestvu Thuru na Danskem je pred kratkim umrl sloviti clown Baggesen, poleg Grocka najslavitejši clown sedanjosti. Njegova posebnost je bilo razbijanje kroznikov, ki jih je uničil povprečno po 100.000 na leto. Izračunali so, da jih je v svojem življenju razbil 2 do 3 milijone.

Štirje milijoni judov v Ameriki

Judovski statistični urad v Ameriki objavlja podatke, ki kažejo, da živi v Ameriki 4 milijone judov. Samo v Zedinjenih državah živi 85 odst. judov v mestih z nad 100.000 prebivalci. V New Yorku jih je 2 milijona.

P. Rosenhayn:

Vağabund v fraku

Roman

»Prepozno je!«

Vsi so se ozirli proti motilcu, stromašno oblečenemu človeku na klopeh skrajne levice. Medlo večerno sonce mu je ležalo na sivih črtah in kar neresničen je bil videti, ko je počasi vzdignil roko in pokazal proti oknu:

»Ali jih slišite, kako prihajajo?«

Dvorana se je napolnila z molkom. Tišina je stala kakor nepremična koprena med temi možmi, v katerih so se utapljale vse strasti; rasla je preko njih in razgrinjala njih glave; oči vseh so srepo strmele v okna.

Glas se je začul.

Nihče ni vedel, kaj pomeni, in vendar so vsi vedeli. Kradoma so pogledovali drug drugega; glas je postajal močnejši, vse bolj in bolj ga je bilo čutiti. Bilo je, kakor da bi se ginevajoči dan, ki je lepel za visokimi okni, zavijal v siv, sovražen plašč. In vsi, ki so bili zbrani, so vedeli, da je smrt, ki neizbežno stopa proti tej hiši.

Zdaj so slišali korakanje tisoč in tisoč nog, ki ga ni spremljal noben živ šum, ne vzklikanje ne vriskanje, še povelja voditeljev ne. Ničesar ni bilo slišati razen teptanja nog, ki se je bližalo in naraščalo, ne kakor mnogozvočje človeških množic — ampak kakor nastopanje strojev.

Nekateri so planili s svojih sedežev in jeli odpirati okna. Zrak je buhnil v dvorano, nasičen z istim, grozeče postoterenim glasom. Tedad se je zgodilo nekaj, česar ni nihče pričakoval.

Balkonska vrata palače na oni strani ulice so se odprla. Alisa Montholonova je stopila na balkon.

Množica je osupnila, a vse požirajoči molk je ostal. Ležal je na ulicah kakor gosta kaša.

»Moj oče je bolan...«

Nekdo je zažvižgal.

»Ne more priti. Pustila sem ga samega, zakaj hotela sem vedeti, kaj bi radi. Povejte mi, vedeti hočem! Mislim, da trpite; ne, vem, da je tako. Naj vam povem, da je to tudi vzrok boleznij mojega očeta; skrb za vas in bol za indursko deželo sta ga vrgli na posteljo. Verjemite mi. On ve, da ste prišli, a ne more si razložiti, čemu. Zakaj vedeti morate, da je storil vse, kar more človek storiti, da bi vam...«

Nov žvižg je pretrgal zrak, rjové se je pridružio sto in sto grl, strmo kakor raketa je šinil hrup v nebo.

Omahnila je in v živčni grozi pritisnila roke na ušesa.

»Dela hočemo! Kruha hočemo!«

Onemoglo je vzmahnila z rokami; videti je bilo, kakor da se ne upa več odpreti ust, da bi jih še dalje zaklinjala in tolažila.

»Predsednik!« je zatulilo iz množice. »Kje je predsednik?«

Strah ji je dal poguma. »Bolani je; povedala sem vam. Zakaj ga motite!«

»Pride naj,« je zarjovel — rezko in presunljivo, kakor iz megafona. »Zagovarja naj se. Kruha naj nam dobi — pomaga nam naj!«

»Ne more vam pomagati.«

Spet se je vzdignila k njej simfonija žvižganja; glas se je izpreverčal, pljuskal ob zidove, zavijal vso množico in zalival ves širni prostor s svojim besnim divjanjem.

»Delal!«

V tem trenutku, ki ni bil nič drugega kakor trenutek pred eksplozijo, se je zgodilo spet nekaj nepričakovanega. Nekaj neznatnega, majhnega kakor kaplja vode. A naj je bila kaplja še tako drobna — pogasila je požar, preden je utegnil izbruhniti.

Neznatni dogodek je bil tale:

Telefon je zazvonil.

Skozi eno izmed odprtih oken so razločno slišali zvok, ki ni bil niti nenavaden niti prikladen trenutku. To okno je bilo v skupščinskem poslopiju. Ljudje s svojimi razdraženimi živci so obrnili glave in prisluhnili; nekaj trenutkov ni nihče, več mislil na revolucijo. Vse je stalo in pričakovalo, polno povsem drugotne radovednosti: slišati vsebino telefonskega razgovora, od katerega jih je dosegala tak samo polovica — čeprav je bil vsak skoraj prepričan, da bo tudi ta polovica brezpomembna.

Razločno so čuli, kako se je nekdo oglašil pri aparatu: predsednik skupščine.

In, čudno: množica je spet enkrat pogodila pravo — instinktivno je zaskrtila, ne, takoj je vedela, da ima to znamenje z zvonom za vse tisoče, ki so prepadeni strmeli kvišku, nekako tisti pomen, kakor v gledališču znamenje z zvonom za čakajoče gledalce. Namreč: da se zdajle vzdigne zastor, izza katerega se bo pokazala vsa krasota in vse bogastvo sveta.

In res. Ko je predsednik skupščine izpregovoril pri telefonu nekaj besed, ki jih ni nihče razumel, je stopil k oknu, nastavil roke na usta, da bi ga bolje slišali, in rekel dol, proti trgu:

»Mr. Wanamaker se je pravkar pripeljal.«

Poslušalci so nekaj časa nepremično stali na svojih mestih. Slišali so bili besede, a zmisla niso takoj zapopadli, posledic si niso mogli takoj predstaviti. Nato pa je zašepetal drug drugemu, obrazi so se zjasnili, besede so švigale sem ter tja, oči so se bliskale proti balkonu; a sovražnost in grožnja sta bili mahoma izginiti iz njih in se izpremenili v upanje in smehljaj. Zakaj ti ljudje niso bili niti nasilni, niti niso poznali tovarištva; nihče v Induriji se ni želel upreti zoper oblast — zakaj to, da je oblast potrebno zlo, so vedeli tudi Indurci. Nič drugega niso hoteli kakor najesti se do siteda; in državno sodišče republike Indurije je bilo priznalo, da je ta zahteva upravičena. V tem se je Indurija razlikovala od drugih.

Radio

Izvelek iz programov

Sreda, 10. junija.

LJUBLJANA 12.15: Plošče. — 12.45: Dnevne vesti. — 13: Napoved časa, borza. — 18: Koncert salonskega kvinteta. — 19: Portreti iz svetovne literature. — 19.30: Prenoš opere »Madame Butterfly« z Dunaja. — 22: Napoved časa in poročila.

BEOGRAD 11.30: Plošče. — 12.45: Koncert radio - orkestra. — 16: Plošče. — 17: Narodne pesmi. — 17.30: Lahka glasba. — 19.30: Prenoš iz Dunaja. — 21.30: Poročila. — Lahka glasba. — ZAGREB 12.30: Plošče. — 19.30: Rezervirano za prenos. — PRAGA 17.20: Plošče. — 19.30: Prenoš Verdijeve opere »Don Carlos« iz gledališča. — BRNO 17: Plošče. — 19.30: Prenoš opere iz Prage. — VARŠAVA 18: Koncert godbe na pihala. — 19.20: Plošče. — 20.30: Koncert moderne glasbe. — 22.30: Godba za ples. — DUNAJ 11: Koncert orkestra. — 12.40: Plošče. — 15.20: Glasbena akademija. — 19.30: Prenoš opere »Madame Butterfly« iz gledališča. — 22.15: Jazz-band. — BERLIN 19.10: Koncert godbe na pihala. — 20.30: Sluhoigra. — 22.30: Godba za ples. — KOENIGSBERG 16.30: Popoldanski koncert orkestra. — 19.30: Koncert Schubertove glasbe. — 20.30: Prenoš vsega programa iz Berlina. — MEUHLACKER 16.30: Prenoš orkestralnega koncerta iz Frankfurt. — 19.20: Mešan program. — 20.25: Renesansa, ba-

rok, rokoko. — Veseloigra. — BUDIMPEŠTA 9.15: Koncert lahke glasbe. — 17.30: Orkestralni koncert. — 19: Pevski večer. — Koncert ciganske kapele. — RIM 17: Vokalen in instrumentalni koncert.

Četrtek, 11. junija.

LJUBLJANA 12.15: Plošče. — 12.45: Dnevne vesti. — 13: Napoved časa, plošče, borza. — 18: Koncert salonskega kvinteta. — 19: Srbohrvaščina. — 19.30: Gimnastične vaje. — 20: Prenoš opere iz gledališča. — 22.30: Napoved časa in poročila. — BEOGRAD 11.30: Plošče. — 12.45: Koncert radio - orkestra. — 16: Plošče. — 17:

Narodni napevi. — 17.30: Lahka glasba. — 18: Godba na harmoniko. — 20: Prenoš iz Ljubljane. — 22.30: Poročila. — 22.50: Klavirski koncert. — ZAGREB 12.30: Plošče. — 20: Prenoš iz Ljubljane. — PRAGA 17.10: Plošče. — 19.05: Koncert iz Moravske Ostrave. — 20: Dramski večer. — 21.30: Komorna glasba. — 22.15: Koncert na orgle. — BRNO 17.20: Plošče. — 19.05: Koncert iz Moravske Ostrave. — 20: Prenoš vsega programa iz Prage. — VARŠAVA 18: Koncert solistov. — 20.15: Orkestralni pevski koncert. — 22.20: Koncert iz Vilna. — 23: Godba za ples. — DUNAJ 11: Plošče. — 12: Koncert kvarteta.

— 15.20: Plošče. — 19.40: Koroske pesmi. — 20.45: Prenoš iz Vratislave. — 22.25: Lahka godba orkestra. — BERLIN 19: Mešan plesni večer. — 20.35: Simfonični koncert. — 22.05: Prenoš 3. in 4. dejanja opere »Rigoletto« iz Londona. — KOENIGSBERG 16.25: Koncert vojaške godbe. — 19.30: Program iz Berlina. — 21.10: Kabaretni program. — MEUHLACKER 16.30: Orkestralni koncert. — 19.45: Anekdoti. — 20: Prenoš opere »Marta« iz Stuttgarta. — 22.50: Godba za les. — BUDIMPEŠTA 9.15: Plošče. — 17.35: Kitare. — 19.30: Prenoš opere iz gledališča. — Koncert ciganske kapele. —

Išče se za tvornico blizu Zagreba

električar

za motanje kotvic (Ankerwickler), ki se razume tudi na vsa ostala električarska dela. Nastop takoj. Ponudbe na ogl. odd. »Jutrac« pod »št. 24«.

»BOLJE OGNITI SE ALI ZDRAVITI KAKOR TRPETI«

VICHY

kjer se s kuro priznana najbolje zdravijo bolezni jeter in želodca in podobne bolečine.

Sezija april - oktober

ŠTEVILNI HOTELI RAZNIH STOPENJ — KAZINO — GLEDALIŠČE — KONJSKE DIRKE — GOLF — TENIS — POLO.

Informacije: Syndicat d'Initiative de Vichy. Mnogi zdravniki in v vseh večjih hotelih se govori srbohrvaški.

8275

Razpis.

Občina Moste pri Ljubljani razpisuje tesarska, krovska in mizararska dela, upeljavo vodovoda in dobavo centralne kurjave za občinsko zavetišče v Mostah.

Ponudbe je vlagati do vključno 18. junija t. l. do 12. ure dopoldne v občinski pisarni v Mostah, kjer se dobe potrebni pripomočki za razpisana dela proti plačilu Din 50.—.

Občina Moste si pridrži pravico oddaje del in dobav katerekoli ponudniku ne glede na višino ponudbe.

8246

Zastopnika za Slovenijo

za prodajo malinovega soka ISČE prvorazredna trdka.

Agilni gospodje z dobrimi referencami naj pošljejo ponudbe na Jugomosse, Zagreb, Jelačičev trg 5, pod »4351«.

8279

Trdka JOŽA HRASTELJ javlja tužno vest vsem svojim poslovnim prijateljem in svojim cenjenim odjemalcem, da je nje trgovski sodružnik, gospod

Joško Sinkovič

nenadoma preminul.

Trdka ga bo kot poštenjaka in zvestega sotrudnika ohranila v častnem spominu.

Gornja Radgona, dne 8. junija 1931.

Trdka

Joža Hrastelj, Gornja Radgona

8282

INSERIRAJTE V „JUTRU“

OCARINJENJE

vseh uvoznih in izvoznih in tranzitnih posilkj oskrbi hitro, skrbno in po najnižji tarifi RAJKO TURK, carinski posrednik, LJUBLJANA, Masarykova cesta 9 (nasproti carinarnice). Revizija pravičnega zaračunavanja carine po meni deklariranega blaga in vse informacije brezplačno.

86

Razglas o licitaciji

Zupanstvo mesta Brežice razpisuje za oddajo del zgradbe uradnega poslopja za srezko načelstvo v Brežicah javno pismo ponudbeno licitacijo, ki se bo vršila

na dan 30. junija 1931 ob 11. uri dopoldne

v mestni posvetovalnici v Brežicah. Pojasnila in ponudbeni pripomočki se proti plačilu napravni stroškov 120 Din dobe med uradnimi urami v občinski pisarni v Brežicah.

Ponudbe naj se glase v obliki popusta v odstotkih (tudi z besedami) na vsote odobrenega proračuna, ki znaša za:

1. Zidarska dela . . . Din 467.134,91
2. Tesarska dela . . . » 107.321,99
3. Ključavničar. dela . . . » 43.835,72
4. Krovski dela . . . » 18.017,84
5. Kleparska dela . . . » 22.696,15
6. Mizararska dela . . . » 90.260,—
7. Steklarska dela . . . » 12.016,85
8. Pleskarska dela . . . » 27.437,80
9. Slikarska dela . . . » 19.429,12
10. Pečarska dela . . . » 27.620,—
11. Vodovodno inštalacijska dela . . . » 25.946,10
12. Parketna dela . . . » 11.506,50
13. Tapetniška dela (platneni zastori) . . . » 9.030,—
14. Elektrotehnični dela . . . » 21.253,35

Skupaj Din 903.506,33

Podrobnosti razpisa so razvidne iz razglasa o licitaciji v »Službenih Novinah« in razglasa, ki je nabit na uradni deski občinskega urada v Brežicah.

Zupanstvo mesta Brežice
dne 6. junija 1931

8283

Zupan: SUPAN I. r.

Prve internacionalne motoristične prireditve

donašajo nadaljevanje zmag

SHELL MOTORNIM OLJ

Anton Urošić

v kategorijah: 250 ccm, 350 ccm, 350 ccm in s prikolicami

Anton Štrban

v kategoriji 500 ccm

osvajajo zopet vse prve nagrade s

SHELL MOTORNIM OLJEM

Anglo-Jugoslavensko-Petrolejsko d. d.

8212

V globoki žalosti naznanjamo pretužno vest, da je naša prečobra mati, stara mati, tašča, sestra, gospa

MARIJA KRAČUN

gostilničarka in posestnica

dne 9. t. m. po daljšem trpljenju v celjski javni bolnici, previdena s tolažili sv. vere, v starosti 67 let, mirno preminula.

Pogreb nepozabne pokojnice se bo vršil v četrtek popoldne ob 4. uri iz hiše žalosti na pokopališču v Zrečah pri Konjicah.

V Zrečah, dne 9. junija 1931.

IVANKA, MARIJA, GIZELA, FANI, ANICA, PAVLA in JULCI, hčere DAVORIN, sin, zetje, snah, vnuki in vnukinje ter ostalo sorodstvo.

8286

